

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לפרסם לכל אנשי הדור

קובץ מיוחד בקשר עם שיחת ש"פ שופטים ה'תש"א

גליון לד'

שנה שז'

יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ.י.



נמצאים כבר בסיום השנה, בחודש
אלול - חודש החשבון דהשנה
שעברה וחודש ההכנה לשנה
הבאה.. ה"ז מתאים עוד יותר לערוך
חשבון צדק והכנות המתאימות
לשנה הבאה בנוגע לעבודה הנ"ל
ד"ואשיבה שופטיך כבראשונה
ויועציק כבתחלה"..
(משיחת ש"פ שופטים תנש"א)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת

הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה!

לקראת ש"פ שופטים הבעל"ט, הננו מוציאים לאור קובץ "לפרסם לכל אנשי הדור", ובו:

א. הנבואה העיקרית - חלק משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מש"פ שופטים ה'תנש"א אודות החובה לפרסם את נבואתו העיקרית של שופט, יועץ ונביא הדור: הנה זה משיח בא.

ב. יש נביא בישראל! - כתבות גליון 'הגאולה האמיתית והשלימה' שיצא לאור מיד לאחר שיחת ש"פ שופטים ה'תנש"א תחת הכותרת "יש נביא בישראל!", כברכתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

ג. הרבי קבע מסר, אנחנו צריכים לפרסם - ראיון התוועדותי מיוחד עם הרב ישראל שי' הלפרין, שליח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיר הרצלי', אודות אופני פרסום נבואתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וזהותו כמלך המשיח.

בציפי' ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נזכה לראות בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח,

יום ועש"ק פ' שופטים ה'תשע"ז

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ברוקלין נ.י.



הנבואה העיקרית

צריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגות היום-יום הרגילים, גם ב"בכל דרכיך (דעהו)" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמים)", עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא"

חלק משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א



. . מזה מובן הלימוד שישנו לכל-אחד בעמדתו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים דהגלות - שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאליהם אפשר להגיע - שצריכים לקבל על-עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות ועצות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו - "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט נשיא דורנו - הבא בהמשך לרבותינו נשיאינו שלפניו - שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו", "אליו תשמעון", וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלימויות שצריכים להיות לנביא ומראה אותות ומופתים - כפי שראינו ורואים בהמשך קיום ברכתיו, אצל נשיא דורנו - הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליי תשמעון", או ע"י ש"יאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו" (כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר),

ויתירה מזה: "נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא - כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' - הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני

צריך חקירה", וצריכים לציית לו תיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו'", כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי הקב"ה ע"י נביא זה!

[אפילו לא דברי הקב"ה שאמר ע"י נביא שני, אבל לא נאמרו אלי].

ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטין" ו"יועצין" ונביא הדור, שורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני"ו וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגות היום-יום הרגילים, גם ב"בכל דרכיך (דעהו)" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמים)",

עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא".

- ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש - לכאורה: כיצד יכול זה לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך? והמענה הוא, שאילו היו עניני הגאולה חידוש, אולי הי' מקום לשאלה; אבל היות שהגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "ויועצין כבתחלה") - לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

...ע"ד אבן השתי' - שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנו וכיו"ב), ע"ד שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי) - שממנו הושתת כל העולם כולו.

..ויהי רצון, שע"י העבודה בקיום "שופטים גו' תתן לך בכל שעריך", באופן ד"ואשיבה שופטין גו' הנ"ל - יקויים זה בפועל ממש...

ובפרט - בקיום בקשת ותביעת כל אחד ואחת מישראל: "עד מתי"?! "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א)



יש נביא בישראל!

כתבות גליון 'הגאולה האמיתית והשלימה' שיצא לאור מיד לאחר שיחת ש"פ שוטים ה'תנש"א תחת הכותרת "יש נביא בישראל!", בברכתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע • 6

בימינו אלה, נשמעת שוב הכרזתו של נשיא דורנו, הרבי שליט"א מליובאוויטש, "ענוים, הגיע זמן גאולתכם"

מאת: הרב זמרוני ציק

זה קרה פעם נוספת! הכרזתו הנבואית של הרבי מליובאוויטש מיום ט"ז מנחם אב תנש"א (27.7.91), לפיה שנת ה"נפלאות" (עליה הקדים להכריז כבר אשתקד) עדיין לא הסתיימה וכי נכונו לה עוד נפלאות - שוב התאמתה! הארועים הדרמאטיים ברוסיה מוכיחים זאת בבירור.

היה זה בשבת פרשת "ואתחנן". בהתוועדות שוחח הרבי על הרמז שבראשי תיבות של שנה זו - ה'תנש"א: ה' תהא שנת אראנו נפלאות. והדגיש כי במשך השנה אמנם ראו כבר בפועל נפלאות, אבל זה לא הכל - ויראו עוד!

וכלשונו: "ויראו עוד כמה וכמה מאורעות שהם 'נפלאות', ויתירה מזה, שכל אחד מהם הוא באופן של 'פלא' גם ביחס ל'פלא' שלפניו, פלא לגבי פלא שמעורר התפעלות חדשה".

ואכן ראינו ועדיין אנו רואים. אם כי מוכרחים לומר, שגם זה עדיין לא הכל! ארוע זה מצטרף לשרשרת ארוכה של דברי נבואה, שנשאו בדרך כלל אופי של "עצה טובה", שהשמיע הרבי ב-41 שנות נשיאותו. ואשר התאמתו אחד לאחד!

עוד על נבואותיו של הרבי מליובאוויטש קראו בהרחבה בכתבה הבאה.

נבואות הרבי התאמתו

מלחמת ששת הימים, יום-כיפור, העלייה, מלחמת המפרץ - ועוד | אדם אחד חזה כל זאת. הרבי מליובאוויטש | הרבי קלע בול. כפי שעשה תמיד ב-41 השנים האחרונות מאז עלה על כס הנשיאות כאדמו"ר חב"ד וכרבם של כלל ישראל | מי שיעבור על דברי הימים של תקיפה ממושכת זו יגלה תופעה מדהימה: הרבי מעולם לא טעה בתחזיותיו!

מאת: שאול לילוב

56 שעות בחודש אלול עשו לדעת הקהל העולמית מה ששנה שלמה אירועים לא הצליחה לחולל: גם הציניקנים הגדולים ביותר נאלצו להודות שבכל זאת יש בה משהו בשנה האחרונה שחורג מעבר למקובל. באמצעי התקשורת משתאים הפרשנים כיצד יתכן ששבעים שנות היסטוריה יבואו כך אל קיצן, ללא מלחמה נוראה וללא טראומה גלובלית קשה, סתם כך, בלי שפיקות דמים, ביומיים וחצי בחודש אלול.

מי תיאר לעצמו, הם מתקשים להאמין, שהאימפריה הקומוניסטית הנוקשה, אחת משתי המעצמות העל בעולם, תתפרק כך מכל נכסיה - ומרצונה, ובעיניים פקוחות? מי חלם שהמשטר הקומוניסטי יוצא אל מחוץ לחוק דווקא בערש הולדתם של מחולליה, מרקס ולנין ואנגלס? העלה על דעתו של מישוה שדווקא מנהיגיה של בריה"מ יקבלו החלטה קריטית לפרק את המפלגה הקומוניסטית, להפקיע את נכסיה ולהסיר את הפסלים, פסלי האדם העריצים, מן הככרות, לפלוש לבניין הק.ג.ב. ולסתום למעשה את הגולל על תופעת הקומוניזם בעולם?

ואנחנו משיבים: כן, אדם אחד חזה כל זאת. הרבי מליובאוויטש.

לפני שלוש שנים הורה הרבי מליובאוויטש להיערך לקליטתם של המוני יהודים מבריה"מ. יותר מגבה אחת הורמה אז בתימהון: הבקיעים הראשונים בחומת הקרמלין טרם התגלו, הקרח הבינגושי לא החל להפשיר ושערי העליה נראו נעולים מתמיד.

והרבי? - הרבי הורה לבנות קרית מדע בירושלים (שמי"ר - ראשי תיבות 'שומרי מצוות יוצרי רוסיה') שיקלטו רבבות יהודים אנשי מדע ויספקו להם מגורים ותעסוקה הולמת. אמצעי התקשורת - אלה שבכלל התייחסו - הגיבו בחיוך מתנשא. והרבי קלע בול. כפי שעשה תמיד ב-41 השנים האחרונות מאז עלה על כס הנשיאות כאדמו"ר חב"ד וכרבם של כלל ישראל. מי שיעבור על דברי הימים של תקיפה ממושכת זו יגלה תופעה מדהימה: הרבי מעולם לא טעה בתחזיותיו!

לפני מלחמת ששת-הימים שררה בישראל חרדה רבה. הרבי הבטיח בצורה הברורה ביותר שאיו ליהודים כל סיבה לחשוש מפני שהקב"ה מכין נצחון גדול לעם היהודי על

אויביו. וכי הכותל המערבי יהיה בקרוב בידינו.

במהלך מלחמת ההתשה לחצה ארה"ב על ישראל להסכים להסדר הפסקת האש בתמורה לאספקת מטוסי פאנטום. הרבי הזהיר שלא לסגת וקבע כי המצרים ינצלו את הפסקת האש כדי לקדם את מערך הטילים שלהם אל התעלה - אז לא יוכל שום מטוס ישראלי לטוס בשמיה.

לקראת ראש השנה תשל"ד הורה הרבי לערוך כינוסים גדולים עם ילדים במקומות רבים בארץ ישראל - ובמיוחד ברחבת הכותל המערבי - ולשיר יחד איתם פסוקים בקול. הרבי הזכיר שוב ושוב את הפסוק "מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנגם". רבים הבחינו באי-שקט בולט שמשוה אינו כימים ימימה.

ימים אחדים לאחר מכן פרצה מלחמת יום הכיפורים.

שלושה חודשים לפני ראש-השנה תש"נ הודיע הרבי כי השנה עתידה להיות שנת נסים. וראו מה קרה באותה שנה: מהפיכות וחילופי משטרים בכל מדינות הגוש הקומוניסטי במזרח-אירופה, כמעט ללא כל שפיכות דמים; פתיחה המונית של שערי העליה מברית המועצות ועלייתם ארצה של מאות אלפי יהודים שהפריכו את התחזיות השחורות-משחור אודות השעון הדמוגרפי המתקתק לרעת היהודים ולטובת האוכלוסייה הפלשתינאית; ההסכמים הראשונים לפירוק הנשק הגרעיני בין ארה"ב לבריה"מ.

שבועות אחדים לפני חג השבועות תש"נ חזר הרבי מה"אוהל", קבר חמיו, הרב יוסף-יצחק שניאורסון, הששי בנשיא חב"ד, ושלא כהרגלו בימות החול פתח בשיחה מפתיעה ביותר: ודקות אחדות לפני תפילת המנחה אמר בהתרגשות: "התקבלה הידיעה כי אש"ף מתכנן פיגועים במטרות יהודיות בכל רחבי העולם, הידיעה הנ"ל, מי מסר אותה, היכן וכיצד - זאת לא אמר הרבי, שבועיים לאחר מכן סיכלו שלטונות הבטחון בישראל מזימה שטנית של פלג קיצוני באש"ף לבצע פיגוע ראייה המוני בחופי ישראל.

זמן רב לפני ראש השנה כבר הכין אותנו הרבי לראשי התיבות הבאים: תהיה שנת אראנו נפלאות. כמו בתש"נ יהיו נסים גדולים גם השנה, אלא שהפעם יהיו בגלוי ולעיני כל, כך שלא יוותר עוד מקום לספק.

כבר בחול-המועד סוכות קרמו הדברים בשר ועצמות. המון ערבי נסער יצא מהמסגדים בהר הבית ובהוראת המסיתים הקיצוניים החל מיידיה אבנים גדולות אל עבר רחבת הכותל המערבי, שם שהו באותה שעה רבבות מתפללים יהודים. במקום אסון המוני שתבע אלפי נפגעים, פילסו האבנים המתעופפות את דרכן בין רבבות המתפללים ולמעט שריטות קלות לא גרמו נזק לאיש. זו היתה הפעם הראשונה

שהמילה "נס" החלה להסתנן לליווחי התקשורת.

סאדם חוסין החל מהלך אימים על העולם ועל ישראל כבר באוגוסט אשתקד. הוא הבטיח להעלות באש מחצית משטחה של מדינת ישראל ושוב היינו עדים לנטישה המונית של יהודים.

בתוך האימה שרבצה ללבבות היה הרבי מליובאוויטש קרן האור היחידה שנסכה דברי עידוד, נוחם וביטחון באוזני העם. לא רק שאין לברוח מארץ ישראל, אמר בפסקנות, אדרבה - יש לבוא אליה מפני שישאל היא "ארץ אשר עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה עד אחרית שנה". ישראל הם בנים לקב"ה, וכל הפוגע בהם הריהו פוגע בבת עינו. הרבי הבטיח כי לא אלמן ישראל וכי הקב"ה יראה נסים ונפלאות גדולות לעיני העולם כולו בשנת אראנו נפלאית ויגן על היהודים.

אני זוכר כיצד שידורי הרדיו בניו-יורק היו מופסקים מפעם-לפעם והקריין מודיע בקול מבשר-רעות על שיגור נוסף של טילים מאזור 3 לעבר ישראל. הלב היה נחמץ מדאגה אך הרבי, לאושרנו, היה מבטל זאת בהינף יד ואומר שאיו מה לדאוג, כי הרי לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ואיך היה הלב נמלא שמחה גדולה משהתברר כי פעם נוספת נחתו הטיילים באיזורים בלתי מיושבים או גרמו רק נזקים לרכוש.

הרב גולדשטיין, ה"צ'פלין" (קציו הדת) של יחידת ה"פטריוטים" האמריקאים שנשלחו להגן על שמי ישראל הוא חסיד חב"ד. קודם שנשלח למשימתו התייצב אצל הרבי ושאל אותו האם עלי ליטול עמי ספר תורה ומגילת אסתר. ספר תורה כן, אמר הרבי, מגילה אין צורך.

ביומה האחרון של המלחמה, שעות אחדות לפני כניסתה לתוקפה של הפסקת האש, עוד ניסה השליט הברברי של בגדד באקט אחרון של יאוש, לגרור את ישראל למעגל הלחימה והכין בכני השיגור את המשלוח הגדול ביותר של טילי "סקאד" 26 במספר, אך יחידת קומנדו מיוחדת של הצבא האמריקאי הצליחה לחדור למתקנים ולנטרל אותם דקות אחדות לפני שעת האפס. זה היה בליל 24 בפברואר; בליל פורים.

וכמו כדי להראות לנו את גודל הנס והיקפו, אירע המקרה המצער שבו מצאו את מותם עשרות חיילי הצבא האמריקאי שטיל "סקאד" אחד חדר אל תוך המבנה בו שכנו, בערב הסעודית, וחולל בו שמות.

כאשר נודע דבר המהפיכה בבריה"מ מיהרו כמה משליחי חב"ד במדינה זו אל מכשיר הפקסימיליה ושיגרו לרבי שאלות דחופות: מה לעשות עכשיו! והרבי השיב מיד: "בתמיהה הכי גדולה נתקבלה השאלה". תשובת הרבי - בתמהון הכי גדול קבלתי השאלה, כפשוט ימשיכו בכל התוכניות שלהם כולל הקייטנות, עד גמירא, כמתוכנן, וה' יצליחם ויבשרם טוב, אזכיר על הציון.

אז עכשיו אחת משתיים: או שהקושרים מצד אחד וגורבצ'וב מצד שני טרחו לעדכן את הרבי במחשבותיהם ובתוכניותיהם בכל רגע ורגע - או ש...

דברי הרבי מעולם לא נאמרו כהגדות עתידות בעלמא. מבחן המציאות הוכיח זאת מעבר לכל ספק גם בהלכה קיים מבחן דומה: מבחן המציאות. בהלכות יסודי התורה קובע הרמב"ם את קני המידה שלפיהם נדע מיהו נביא אמת. והרמב"ם קובע כי נביא אינו מוכרח לחולל מופתים בטבע (אם-כי אפשר בהחלט שיעשה זאת!); כל שעליו לעשות כדי שנאמין בו הוא שנבואותיו יתגשמו במלואם וכלשונו: "האות והמופת שלו שיאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו".

מסקנה: יש להכריז ולפרסם כי אנו מצויים על סף הגאולה.

יש ללמוד את ענייני הגאולה השונים במקורות: במשנה, ברמב"ם, במשנה, עין יעקב ובמדרשים.

יש לעורר את הציבור לבקש ולבקש ולתבוע את הגאולה - ולזעוק "עד מתי?!".

עשה לך רב - נביא בזמננו

שאלה: האם יתכן שאדם בן זמננו יהיה נביא?

המשיב: הרב יוסף שמחה גינזבורג, רב אזורי עומר

תשובה: אפשרי בהחלט שאדם בן זמננו יהיה נביא!

אמנם מצינו כמה ביטויים בדברי חז"ל אשר מהם משמע, כי נסתלקה כבר רוח הקודש מישראל. כמו למשל בגמ' (יומא ט, ב): משמתו נביאים האחרונים חגי זכרי' ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל. אשר מכך נראה לכאורה שאי אפשר שיקום נביא בזמן הזה, אבל אין הדבר כן.

א. גם אח"כ הייתה רוח הקודש - מפורש בכמה מקומות בדברי חז"ל (ראה פרקי גילויים להרב מרגלית בפתיחתו לשו"ת מן השמים ושם נסמן), שהייתה גם לאחר זה "השראת רוח הקודש". (להעיר מר' עזרא הנביא מבעלי התוס' גיטין פח, א). אף שאין זה באותה הדרגה של השראת רוח הקודש שהייתה אצל הנביאים אבל בכללות הרי זה דרגא בנבואה.

ב. "נסתלקה" ולא "פסקה" - חייבים לומר, שביטוי נסתלקה רוח הקודש מישראל (נסתלקה אבל לא בטלה או פסקה), הכוונה היא שמני אז אינה מצויה כמקודם, אבל לא שבטלה לגמרי.

כלומר: מכיוון שאין הנבואה שורה אלא במי שעלה והגיע לכך וכך מעלות גדולות וכו' כמבואר ברמב"ם ולכן אין בני אדם ראויים לנבואה - אבל לא שנפסק גילוי הנבואה באופן של גור מלמעלה. ולכן באם יהיה בן אדם הראוי לקבלתה, תשרה עליו רוח"ק ונבואה גם בזמן הזה (להעיר מתוס' - שבת כ, ב - שמה שאמרו בסוטה משחרב ביהמ"ק הראשון בטלה וכו' זכוית לבנה, לא לגמרי בטלה אלא שלא היה נמצא כך).

ג. הבטחה: תחזור נבואה לישראל - ויותר מזה מבואר באגרת תימן להרמב"ם: שמשנת ד' אלפים תתקע"ו תחזור נבואה לישראל!!! ואותה תקופה היו ר' שמואל הנביא אביו של ר' יהודה החסיד, ר' אלעזר בעל הרוקח, הרמב"ן, שחיבר כמה ספרי קבלה ועליו נאמר בכתבי האר"י ז"ל שהינו מהמקובלים המיוחדים שסומכים עליהם, הראב"ד, שהופיע רוח הקודש בבית מדרשו, ר' עזרא הנביא, ור' יהודה החסיד, עליו נאמר שאם היה בימי האמוראים היה אמורא גדול, אם היה בימי התנאים היה תנא גדול ואם היה בימי הנביאים היה נביא גדול.

וחזרה זו של הנבואה לישראל מהווה היא הכנה למשיח. וכלשונו באגרת תימן: ואין ספק שחזרת הנבואה היא הקדמת משיח (שנאמר וניבאו בניכם ובנותיכם וגו'. והוא, המשיח יהא גם נביא כמבואר ברמב"ם (הל' תשובה פ"ט) שנביא גדול הוא קרוב למשה רבינו).

ד. עדות אישית של נביא - ועוד מוסיף הרמב"ם (באגרת תימן) אודות אחד (שהיה קרוב לזמנו) שניבא כו"כ דברים וכולם נתקיימו ומוסיף: המופת הזה (המבואר שם לפני זה - אודות האיש שניבא) הוכיח לעיני כל שהוא נביא באין ספק. הרי דלא זו בלבד שהיה קבלה לאביו של הרמב"ם שקבל מאביו ומאבי אביו והוא קבל הדבר, שתחזור נבואה לישראל, אלא שהוא גם מעיד שקרוב לזמנו היה 'נביא באין ספק'.

ה. בתנאי הנבואה, אין תנאי הזמן - כמו כן מעצם העובדה שהרמב"ם בספרו היד החזקה שם מדבר בהלכות נביא הנה בין כל התנאים לנבואה, אין הרמב"ם מביא שום תנאים בנוגע לזמן הנבואה כגון: משמתו נביאים האחרונים וגו'.

ואדרבא מספרו זה, משמע במפורש שהלכה היא לדורות - גם בזמן הגלות - שתמיד (בכל הדורות) שייך העניין בגילוי הנבואה למטה, עד לדרגת הנבואה שהיא מעין נבואת משה רבינו ע"ה. ומכאן שגם בזמננו זה אפשרי הדבר שיזכה אדם לנבואה.

מראי מקומות: רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ז - פ"י הל' תשובה פ"ט. ספר המצוות להרמב"ם סוף יד השרשים. מורה נבוכים חלק ב' סוף פרק לו. אגרת תימן (שילת עמ' קנד). ליקוטי שיחות - חלק ב' עמ' 94. חלק י"ד עמ' 73. חלק י"ז עמ' 94.



הרבי קבע מסר, אנחנו צריכים לפרסם!

בכל מבצע, לאחר שהרבי הכריז על הקווים הכלליים של המבצע, הותיר הרבי שטח רחב של פעילות לשיקול הדעת האישי של השליח, "חב"ד שעל אתר". והרבה יותר מכך במבצע משיח -עליו אמר הרבי שהוא מוסר את העניין אלינו, שאנחנו נטכס עצה כיצד להוריד את נושא המשיח, שהוא אורות דתוהו - לכלים דתיקון

ראיון מיוחד עם הרב ישראל שי' הלפרין



מהו הצורך לפרסם את בשורת הגאולה דווקא בתור נבואה?

קודם כל, מדובר בהוראה מפורשת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. בשבת פרשת שופטים תנש"א הבהיר הרבי באריכות את הצורך לפרסם את בשורת הגאולה דווקא בתור נבואה, ולכן שאלה מעיקרא ליתא. היות שכך אמר וציווה הרבי -מה לנו יותר מזה, ועלינו לעשות כך בין אם אנו מבינים ובין אם לא.

בנוגע לעצם הענין -כאשר מדגישים שבשורת הגאולה היא נבואה, זה גורם למסר להתקבל בקלות יותר. אחרי הכל, אנחנו מדברים על "דברים העתידים להיות" במלוא מובן המילא, מדובר על העתיד והתכלית של הדירה בתחתונים, וכדי לפרסם עתידות כאלה במלוא התוקף והביטחון -צריכים את הגיבוי היציב והחזק של "נבואה".

ואם נסביר שהרבי הוא צדיק גדול עם רוח הקודש -זה לא מספיק?

לרוח הקודש אין את התוקף המיוחד שבנבואה, והרבי עצמו מציין זאת בשיחת ש"פ שופטים: בהערה 117 מפנה הרבי למאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים, שם מוסבר באריכות שכאשר הדברים נאמרים רק ברוח הקודש -אין זה מחייב שהדברים יתקיימו בפועל ממש. כי יתכן שהדברים קיימים בעולמות רוחניים, אך לא יתממשו בעולם הזה. לעומת זאת בנבואה, זה חייב להתקיים כאן בעולם הזה הגשמי.

ומסביר רבינו הזקן, שכאשר הנביא מוסר נבואה - אין זה מסר שלו, אלא דברי הקב"ה ממש, שרק עוברים דרך הנביא. כמו שנאמר "דבר ה' דיבר בי ומלתו על לשוני". מכיוון שהנבואה היא דברי ה' ממש, הרי ידוע שדברו של הקב"ה הוא כמעשה ממש, כמ"ש "בדבר ה' שמים נעשו", ומרגע שנאמרה הנבואה, אין זה מחוסר מעשה, אלא רק 'מחוסר זמן'. לדאבוננו הזמן מתארך, אבל צריך לדעת שמאז ניבא הרבי את בשורת הגאולה, הרי הגאולה כבר קיימת בפועל ממש, וזה רק עניין של זמן קצר עד שאנחנו נראה זאת בעיניים גשמיות, תיכף ומיד ממש, בדור הזה!

אגב, מכיוון שבשורת הגאולה נאמרה בתור נבואה, שכאמור מתקיימת למעשה תיכף ומיד, ואינה אלא 'מחוסר זמן' - הרי מבחינת דעת תורה יש כאן וודאות מוחלטת שהרבי יקבץ נדחי ישראל ויבנה את בית המקדש גם בגשמיות ממש בעולם הזה.

משום כך מדגיש הרבי בשיחת פרשת ויצא תשנ"ב אות י"ח, שלא רק שכל עניני הגאולה יתקיימו בעתיד אלא שכבר עכשיו הכל כבר מוכן בפועל ובגלוי ולא נותר אלא פקחת עיניים בלבד.

לסיכום: מעבר לזה שעצם הדיבור אודות נבואת הגאולה עם יהודים נוספים פועל וממשיך ומזרז את שלימות הגילוי בפועל בעולם - הרי עצם זה שיהודי שומע את המילה 'נביא', זה פועל שהדברים יתקבלו אצלו במשנה תוקף.

מדוע חשוב כל כך לפרסם שהרבי הוא מלך המשיח? האם בשורת הגאולה ללא זהות הגואל לא תפעל את פעולתה?

אשתף אתכם בסיפור אישי, שיכול לשמש כמשל מצויין לצורך בפירסום זהות המשיח:

בזמנו, לאחר מלחמת של"ג, הייתי במוצב בגבול הצפון, בגיזרה המזרחית של לבנון. מצב הרוח של כולם שאף לאפס. לאף אחד לא היה חשק לטפל במקום, ומראה המוצב היה בהתאם. לפתע החלו להסתובב שמועות שראש הממשלה עומד לערוך ביקור בגבול הצפון, ובין השאר יבקר גם במוצב שלנו. מצב הרוח היה כל כך ירוד, שלא התייחסנו לשמועות.

בשלב מסוים ראינו אישים רמי דרג מתחילים להסתובב ולבדוק באזור, ובכל שעה שחלפה הגיעו אנשים יותר מכובדים. התחלנו להבין שמדובר במשהו רציני, ומצב הרוח השתנה באחת. כולם נרתמו להכנות לקראת בואו של ראש הממשלה, ותוך זמן קצר המוצב היה מבהיק בנקיונו, הכוננות בשיא, והמתח נרגש באוויר. ברור, שכאשר הגיעה השעה היעודה וראש הממשלה הגיע לשערי המוצב, האווירה במקום הייתה שונה לחלוטין מהאווירה ששררה לפני שהחלו ההכנות.

כך גם בענייננו: כאשר מדברים על הגאולה והמשיח באופן מופשט - אנשים חוששים מהסחורה הזאת. הם עלולים לסווג את בשורת הגאולה כעוד אמונה וסגולה שתבוא ביום מן הימים, באחרית הימים. אבל כאשר יודעים שמשיח כבר נמצא בדורנו, ונבואתו של הרבי תתממש בדורנו -מבינים שמדובר על גאולה עכשווית. ברגע שמחדירים לתודעה של העם שיש מלך המשיח בדורנו, זהותו ידועה וברורה, והוא עומד לגאול את עם ישראל - בשורת הגאולה כולה מקבלת משמעות אחרת לגמרי, והכוננות אליה מתעצמת. יהודים מרגישים צורך מיוחד להתכונן ולקחת חלק בהתגלות של הרבי שליט"א כמלך המשיח.

אם כך, מדוע לא ראינו בדורות קודמים שיעוררו את הציפייה לגאולה באמצעות זיהוי המשיח (שבאותו דור)?

ומניין שלא? הנה, בקונטרס בית רבינו שבבבל מציין הרבי (בהערה 58) ל"שדי חמד", שכותב מפורש שבכל דור חיפשו מיהו המשיח שבדור, ו"בדרך הזה היה משוער אצלם בכל דור מי הוא!" ומסיים ש"כל זה הוא פשוט". הרי, שגם בדורות עברו ראו צורך לחפש ולמצוא את הראוי להיות משיח באותו דור, כדי להעצים את תחושת הציפייה והאמונה בביאת המשיח.

ואם בדורות עברו כך כל שכן וקל וחומר בדורנו זה, עליו העיד וניבא הרבי מלך המשיח שליט"א שזהו דור הגאולה בפועל ממש. בעמדנו רגעים ספורים לפני ההתגלות, אין ספק שעלינו לפרסם לכל אנשי הדור מיהו המשיח, ו"כל זה הוא פשוט"!

אבל מעבר לכל הפילופולים והסברות צריך להיות ברור: לאחר המעמד הקדוש ביו"ד שבת תשנ"ג, כאשר הרבי יצא ועודד את שירת "יחי אדוננו" לעיני מלינוי אנשים -יהודים ו(להבדיל) שאינם יהודים - וזאת למרות מסע שתדלנות של עסקנים מסויימים שניסו בכל מחיר למנוע את הפירסום הזה, הרבי דחה נסיונות אלה, ובאופן הכי ברור הביע את דעתו ויצא להודיע בפני העולם כולו כי יש משיח בדור!

ומי יבוא אחר המלך?!

ובכל זאת, לאחר ההעלם וההסתר של ג' תמוז -אולי כדאי להעלים ולהסתיר גם את נושא זהותו של משיח, לשכלל הדעות קשה יותר לפירסום...

בהנחה שהעולם איננו גולם -הרי מדובר בסוד שמזמן הפך לגלוי, והדיון הזה דומה לדיוני מועצת חכמי חלם, שבשעה שבכל העולם מדברים על הסוד - הם מתכנסים בחדר הפיקוד הסודי ומתווכחים אם מותר כבר לגלות את הסוד או לא...

כולם יודעים שכל חסידי חב"ד, למרות חילוקי הדעות, מאמינים שהרבי הוא מלך המשיח. זהו הסוד הגלוי ביותר בעשור האחרון. התפקיד היחיד שנותר לנו הוא, רק

לאשר ולאמת את הדברים באופן מוחלט, ולדאוג שכל שכבות הציבור יפנימו את המסר. ברגע שכולם יודעים שחסידי חב"ד מאמינים שהרבי הוא מלך המשיח - מה ההגיון בשתיקה והתעלמות? איזה פנים יהיו לנו כאשר כולם מדברים על זה שהרבי הוא מלך המשיח, ורק חסידי חב"ד עוד לא יצאו מהקונכייה שלהם?!

נכון, כולם יודעים שאנחנו מאמינים. אבל אם יש אנשים שהפירסום והעיסוק בנושא הזה מפריע להם, וזה מרחיק אותם מחסידות -אולי למען הפצת המעיינות כדאי להוריד פרופיל בנושא?

כמה תשובות יש בדבר:

א. כפי שאמרתי קודם, כולם יודעים שכל חסידי חב"ד מאמינים שהרבי הוא מלך המשיח. ואם יש אנשים שהאמונה עצמה לא מפריעה להם, ורק הפירסום והעיסוק בנושא זה מפריע להם - עליהם אפשר להמליץ את פתגם חז"ל: "וכי יאבד עולמו מפני השוטים"?

- לאחר שהרבי עצמו עודד, יותר משנה תמימה, את העיסוק בנושא, ועד לפירסום בקנה מידה עולמי -ברור שחובתנו להמשיך בכך, ולא ייתכן שנסתיר את האמונה שלנו.

ב. ישנם הרבה מבצעים שהרבי הכריז עליהם, ובתחילה הם לא התקבלו - לא אצל דתיים ולא אצל לא-דתיים - החל ממבצע תפילין, המשך בשלימות הארץ ומיהו יהודי וכלה במבצע משיח. גם אז, היו רבים וטובים שהציעו לרבי להפסיק לדבר על הנושאים האלו, היות וזה לא מתקבל ורק גורם פירוד בעם וכו'. על פניו, נראה היה שהם צודקים, ולולי השיחות שנאמרו בנושא זה - יכול היה לכאורה להיות הרבה יותר אהבה ואחוזה בציבור החרדי ובכלל. אבל למרות הכל, הרבי, שלדעת כולם הוא האוהב ישראל מספר אחד, לא קיבל אף טענה שאולי זה מרחק יהודים והמשיך לדבר על מה שצריך לדבר במלא התוקף.

למעשה, הגישה הזאת, שטוענת שצריך להוריד פרופיל בעניינים מסויימים למען האחידות/אהבת ישראל/הפצת החסידות לא החלה בג' תמוז, וגם לא מכ"ז אדר. היא מתחילה משנת תקצ"ד, כאשר הבעל שם טוב התגלה בעולם והחל להפיץ שיטה חדשה. רוב מעם ישראל היה לכאורה נגדו, וההתנגדות או הייתה חריפה שלא בערך להתנגדות היום. האם גם הם היו צריכים 'להוריד פרופיל' למען האחידות? אין ספק שגם אז היו יהודים טובים שהגיעו לחסידי הבעל-שם-טוב ויעצו להם להוריד פרופיל כדי שלא להרבות במחלוקת. ייתכן שגם אז היו 'חכמים' שאמרו להם: אתם יכולים להאמין בזה, אבל למה לפרסם...?

כך זה המשיך לאורך השנים. כשאדמו"ר הרי"צ החל לפרסם ש"לאלתר לתשובה -

לאלתר לגאולה", ואף החל לכתוב ספר תורה לקבלת פני משיח, הרי גם אז התעורר גל של התנגדות. חסידות אף פעם לא התקבלה בזרועות פתוחות, אבל חסידים ידעו שיד החסידים תהיה על העליונה, כולל ובעיקר - בהפצת מעיינות תורת החסידות, והוראותיו העכשוויות של נשיא הדור שליט"א.

מעולם לא עלה על דעתם של חסידים להחביא את החסידות מתחת לשולחן... היחידי שמוסמך לקבוע מה עלינו לעשות וממה להמנע, הוא הרבי שליט"א, ומכיוון שהרבי עודד באופן הכי גלוי את פירסום זהותו כמלך המשיח - הרי כל עוד לא שמענו מהרבי עצמו שצריך להוריד פרופיל בנושא -מיהו זה ואיזהו אשר ימלא לבו לבוא אחר המלך?!

ג. פוק חזי עמא דבר: אם יש כאלה שמפריע להם העיסוק בנושא זהות המשיח -הרי מדובר במיעוט שבמיעוט. כפי שהעיד הרבי, העולם כבר מוכן לקבל את המסר, ומי שפועל לפי הוראות הרבי רואה במוחש שרוב הציבור צמא היום למסר מעודד, והוא בהחלט כלי לקבל את בשורת הגאולה, כולל זהות הגואל.

אי אפשר לשבת בבית, ללא פעילות, ולטעון שהפעילות בענייני משיח מרחיקה. צריך לצאת לפעילות ולראות שהמציאות ממש הפוכה - הפעילות בענייני משיח רק מקרבת. אנשים שמחים לשמוע את הבשורה, ושמחים להיות שותפים להכנות לקראת משיח בהוספה בלימוד התורה וקיום המצוות.

הנה, לאחרונה ערכנו בהרצליה מבצע חלוקת תמונות של הרבי עם הכיתוב 'משיח', כשמאחור מודפסת תפילת הדרך והכתובת של "בית רבינו שבבבל". חילקנו 25,000 כרטיסים כאלה ואני חייב לציין שכל מי שקיבל את הכרטיס - רק הודה לנו. ואגב, אנחנו מוודאים שאנשים יכניסו את הכרטיס לארנק, כדי שההשפעה של הכרטיס לא תהיה רגעית בלבד. ואכן, קיבלנו מאות תגובות מנשים שסיפרו על התעוררות גדולה בחיים הרוחניים, כולל ובעיקר - בציפייה לגאולה.

סיפר לי לאחרונה יהודי שלעת עתה אינו שומר תורה ומצוות, שהוא הגיע עם הכרטיס הזה לקרוביו בבני ברק, וכאשר הציג לפניהם את הכרטיס (כדי להראות להם שגם הוא בעניינים...), הם ניסו לשכנע אותו לזרוק את זה. הוא מספר לי איך שהוא עמד והתווכח איתם, כשהוא מגייס כל שביע מידע ששמע פעם בנושא, כדי להגן על האמונה שהרבי הוא מלך המשיח. מדובר באדם שעדיין אינו שומר תורה ומצוות - אבל כשהוא מקבל כרטיס כזה, שומע על בשורת הגאולה ומכניס את הכרטיס לארנקו, הוא מתעצם עם המסר. וזה פועל!

בשורה תחתונה: דבריו של הרבי, שהעולם מוכן, אינם מליצה ח"ו, אלא מציאות מוכחת, שכל אחד יכול לראות בעיניו: העם ממש מחכה לנו, מצפה שנצא ונסביר לו

על הגאולה ומלך המשיח.

הרבי הרי דורש מאיתנו להכין את העולם לקבלת פני משיח, זאת אומרת שאנשים צריכים להפנים את המסר, ולהוסיף בתורה ומצוות מתוך ציפייה אמיתית לגאולה. האם אתה מאמין שכרטיס שכתוב עליו מילה אחת ויחידה 'משיח' - יגרום לאנשים להפנים את המסר ולשנות כיוון בחיים?

קודם כל, השלב הראשון להפנמת המסר אצל השני - עובר אצלנו. כך הרבי אומר: להכין עצמו (ואחר-כך, כפועל יוצא) סביבתו. ורואים במוחש, שמי שחי עם בשורת הגאולה, זה מדביק את הסובבים אותו, גם ללא הרבה דיבורים. זאת המציאות.

לגבי השלב השני - הפנמת המסר בפועל אצל הסובבים אותנו - אני יכול לספר לך איך זה עובד אצלנו, בהרצליה:

כשניגשתי לקיים את הוראת הרבי לפרסם את בשורת הגאולה, שאלתי כמה אנשי פירסום מהי הדרך הטובה ביותר לפרסם את בשורת הגאולה. הם אמרו ששיטת הפירסום היום גורסת שאת כל מה שיש לך למכור לקהל - תסכם בשתי מילים, ואותם תפרסם. הם הסבירו, שהיום יש לאנשים 'ים של אינפורמציות', ואין להם את הזמן והסבלנות לקרוא חומר, ערוך ככל שיהיה, ולכן חייבים לתמצת את המסר, ואותו לפרסם בעוצמה הכי גדולה. כך זה גם בעיתונות העולמית - רוב העיתון מורכב מתמונות ענק וסיסמאות המביעות את המסרים שעורכי העיתון מעוניינים להעביר. 'אם אתה רוצה לפרסם שהרבי מגיע לגאול את עם ישראל', אמרו לי מומחי הפירסום, 'תפרסם תמונות של הרבי עם מסר מתומצת בשתי מילים, ותדאג שכל תושב בהרצליה יראה את השלטים האלה כמה פעמים ביום'.

'ומה עם הפנמת המסר', שאלתי. 'הרי המטרה שלנו איננה רק שאנשים ידעו שהרבי הוא מלך המשיח, אלא שיודעו עם המסר ויתכוננו לביאתו?!'. 'זה יגיע בשלב השני', אמרו לי אנשי הפירסום.

קיבלתי את הרעיון, והתחלתי לפרסם בכל העיר את התמונות של הרבי עם הכיתוב 'מלך המשיח'. שתי מילים שמתמצות את הכל, שהרי אם אנחנו מפרסמים שהרבי הוא מלך המשיח, ברור שאנחנו מאמינים שהוא מתגלה בקרוב מאוד. הפצנו את השלטים הללו בכל פינה, בכל שבוע אנחנו תולים את השלטים על כל לוחות המודעות בעיר, והיחידים שלא ראו את המודעות הללו הם העוורים של הרצליה...

כיצד מגיבים אנשים כשהם רואים את השלטים הללו? יתכן בהחלט שרבים מהם ינידו בראשם ויגידו 'משוגעים'... כשהם יראו 100 שלטים כאלה, הם יתפלאו - כמה משוגעים יש בעיר?... הם ימשיכו ברחובות העיר ויגלו עוד 500 שלטים, ואז לפתע יתחילו לחשוב: רק רגע, אולי בכל זאת יש בזה משהו. השלב הבא, כשהם פוגשים

1000 שלטים - הם שואלים איפוא אפשר לקבל אחד...

- ככה זה עובד היום בעולם הפירסום. דופקים לאנשים את המסר בראש, עד שזה נקלט. כאשר הרבי ציווה עלינו לפרסם את בשורת הגאולה, ופעמים רבות הזכיר הרבי את העניין של 'אזלת לקרתא הלך בנימוסי' - הרי ברור שעלינו להשתמש בשיטות הפירסום הטובות ביותר כדי לפרסם את בשורת הגאולה של הרבי. וזה עובד!

הדברים הגיעו עד כדי כך שכאשר הוזמנתי לפגישה עם ראש העיר (ראש העיר היחידה בארץ שהיא גם אישה וגם ממרצ...) בפעם הראשונה שהיא נבחרה, הגעתי יחד עם רעייתי, ובמהלך כל השיחה כשהזכרנו את 'הרבי' לא הוספנו את התוארים 'מלך המשיח שליט'א'. בשלב מסויים פניתי אליה ואמרתי: את בוודאי מודעת לכך שבכל פעם שאנחנו מדברים על הרבי הכוונה היא לרבי מליובאוויטש מלך המשיח? היא הביטה עלי בתמיהה ואמרה: הרב הלפרין, חשבת אחרת? זה ברור... (זה ה' נראה כאילו היא נפגעה מזה שאני חושד בה שהיא כל כך רחוקה מהיהדות...).

למה זה? הרי עד לאותה הפגישה לא ראיתי אותה מעולם והיא אף פעם לא ביקרה בבית חב"ד שלנו. מסתבר, שגם היא תושבת העיר הרצליה, וגם לה הזדמן בוודאי יותר מפעם אחת להסתובב ברחובות של עיר, וכבר כמה שנים שבכל מקום היא רואה: מלך המשיח, מלך המשיח, מלך המשיח... אז גם אם היא לא תרצה, הדבר חדר לתודעתה מבלי שאף אחד ידבר איתה, ומבלי שאף אחד יכפה עליה, כי זה מה שאנשים ברחוב קולטים.

בד בבד עם השלב הראשון בפירסום - הגיע השלב השני של הפנמת המסר וההזדהות איתו. כעת, אחרי שכולם מכירים את המסר שלנו, ובטוחים שמדובר במסר 'לא נורמלי', כל מה שנשאר לנו הוא, להוכיח שאנחנו דווקא מאוד נורמלים, והמסקנה המתבקשת היא שגם המסר שלנו נורמלי, דבר רציני שכדאי להתייחס אליו.

כך עשינו בפועל, לצד המסר ה'לא נורמלי', עשינו שורה של פעילויות שמוכיחות שאנחנו אנשים נורמלים לחלוטין. הקמנו מפעל לגמילות חסדים - בית תבשיל יחיד בעיר, וטנק משיח שמסתובב בכל רחבי העיר לחלוקת מנות חמות למשפחות נזקקות. כולם רואים ויודעים שחב"ד מחלקת מנות חמות רבות בכל יום. מי שמגיע לבקר בבית חב"ד, יראה מקום מכובד, שמרשים במראהו את כל מי שבא בשעריו. גם הפעילים בבית חב"ד הולכים בלבוש נקי ומסודר, כיאה לאנשים 'נורמלים', וכך כולם יודעים שחסידי חב"ד, אלה שמפרסמים את המסר של 'מלך המשיח', הם אנשים נורמלים, מכובדים ומתורבתים, וכו' וכו'.

מעתה, כל צלחת מרק שאנחנו מביאים למשפחה נזקקת, או כל פעולה שמוסיפה כבוד לחב"ד - זה רק דבר אחד: משיח!

בן אדם שרואה מולו אדם רציונאלי, שפועל בצורה מכובדת בכל מיני מישורים, ומדבר דברי טעם ודעת - יתייחס ברצינות לאותו אדם גם כאשר הלה יתחיל להשמיע לו דברים לא בדיוק רציונאליים, כי הוא סומך עליו.

אנחנו פועלים באופן כזה שכל תושבי העיר ידעו שעל חב"ד אפשר לסמוך, גם כאשר המסרים לא כל כך 'נורמלים'. כאשר הפעילות רצינית ואיכותית - גם המסרים הלא נורמלים מתקבלים.

חב"דניק מתבקש למסור דרשה, ורב בית הכנסת מתנה זאת בכך שלא יזכיר את נושא המשיח. מה עושים?

אם נגיב בשלילה ולא נגיע לדרוש בבית הכנסת - ברור שלא קידמנו את המטרה, ומצדנו זאת עצלות חסרת טעם. הרי המטרה היא שגם באותו בית כנסת ידברו על משיח, ואם אנחנו לא נגיע לדרוש - בוודאי שלא ידברו שם על משיח. אלא מה? הרב לא רוצה שידברו על משיח. נו, אז צריך לטכס עצה ולחשוב כיצד מביאים לידי כך שהרב יסכים. לפעמים צריך לאמץ את הכלל 'ירידה לצורך עליה', ומשך תקופה לדרוש בלי להזכיר את נושא המשיח, אבל מובטח לנו, שאם אנחנו נהיה חדורים באמונה - זה ישפיע גם על השומעים, ובסופו של דבר הם יבקשו לדבר על משיח.

הסיפור הבא הוא דוגמא אחת להצלחת השיטה: לפני כשנתיים צלצל אלי גבאי של בית הכנסת מסויים בעיר בו מתפללים עורכי דין, רופאים ואישי ציבור ידועים, וביקש ממני (על פי המלצת הקהל), למסור שיעור בחסידות מידי שבוע בבית הכנסת, אבל, כמובן בתנאי שכבוד הרב לא מזכיר מילה אחת בנושא משיח. ענית לו מיד שאני מסכים! (ההסכמה שלי למסור את השיעור כך - נבעה אך ורק מצד עקרונות האמונה, ולא חלילה מצד ויתור כלשהו).

משך תקופה ארוכה מסרתי שם שיעורים ברמה אקדמאית, בהתאם לקהל, וכפי שהוסכם מראש: מבלי להזכיר מילה על משיח וזהות הגואל. כך עברו כמה חודשים עד שהגיע י"ט כסליו, ובהסכמה עם הגבאי ערכנו התוועדות חסידית לכבודו של יום. אחד ממשתתפי ההתוועדות היה עיתונאי ידוע שנוהג להשתתף דרך קבע בשיעורים. בעיצומה של התוועדות הוא קם, כשכוסית הלחיים בידו, וביקש את רשותי לומר מספר מילים, וכך הוא אמר: כבוד הרב, היום זה י"ט בכסלו, ואם אנחנו כבר יושבים בהתוועדות חסידית תרשה לי לעשות את זה כיאה לחסידים... 'וכי מה חסר?' שאלתי. הוא הסתכל עלי, חיך, ומיד המשיך: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ואין לך בעייה עם זה שבמשך כמה חודשים הסתרת את האמונה שלך שהרבי הוא מלך המשיח?

זאת הנקודה: גם במשך אותם חודשים, בהן לא דיברתי בשיעור מילה על משיח -

ידעו כולם את דעתי ואמונתי. מכיוון שאצלנו בעיר משתדלים ליידע את כל התושבים אודות בשורת הגאולה, בכל דרך אפשרית - הרי האמת כבר נאמרה במילואה. כאשר מסרתי שיעור בלי לדבר על משיח (כבקשתם), זה היה לאחר שהאמת נאמרה. כעת, האמת הזאת צריכה להשמע ממקבלי המסר, שגם הם יודוהו עם המסר. אם מקבלי המסר לא יודוהו איתו - מה עשינו?

לכן, כאשר מתפללי בית הכנסת ביקשו שאמסור שיעור בלי להזכיר את נושא המשיח - הסכמתי בלי בעייה. כי את דעתי בנושא הם מכירים, ובדיוק בגלל זה הם לא רצו שאעלה את הנושא בשיעורים... אבל אחרי כמה חודשים של שיעורים עיוניים, כשהם רואים שאותו אחד עם הדעות הקיצוניות הוא למעשה אדם שקול שפועל על פי כללי ההלכה, התורה והמסורה - הם עצמם מגיעים למסקנה שהמסר אמיתי, ועד שאחד מהם יכול לקום בהתוועדות ולהכריז "יחי".

אם נרצה להגדיר את הטקטיקה הזאת -נקרא לזה:שילוב של עקשנות (פירסום מסיבי) וטיכוס עצה (שיעורים ברמה, לא דווקא בנושא הגאולה).

מהי 'אבן הבוחן' לדעת מתי אפשר לדבר בבית הכנסת על זהות המשיח, ומתי לא. מתי זה מתקבל מיד, ומתי יש צורך בפעולות מתוחכמות להחדרת המסר?

הייתי מחלק את הנושא הזה לשתי נקודות יסודיות:

נקודה ראשונה - דעת חב"ד ברשות הרבים. כאשר שואלים מה דעת חב"ד כיום, לאחר ג' תמוז -חסידות חב"ד חייבת לייצג את עצמה באמונה הטהורה בכך שהרבי הוא מלך המשיח, חי וקיים ללא שינוי ח"ו. הציבור חייב לדעת שזאת העמדה המוצהרת של חסידי חב"ד, ומחובתנו לפרסם את זה בכל מקום ובכל דרך.

נקודה שניה - דעת חב"ד ברשות היחיד. כאשר באים למקום פרטי, אם זה בית כנסת או מוסד פרטי, או אפילו ביקור בית, ובעל הבית מביע התנגדות לאיזכור נושא הגאולה - הרי הכלי היחיד להחדרת הנושא הוא דווקא בכך שלא נדבר על משיח. יחד עם זאת, נדאג להבלטת המסר בצורה מקיפה, ללא נגיעה ישירה בנושאים שעלולים לגרום לחיכוכים.

אם נעבוד בצורה משולבת, הרי כולם ידעו שזוהי אמונתם הברורה של חסידי חב"ד, וכאשר יראו שאותם חסידים מכבדים גם את דעתם ומתנהגים בצורה הולמת -זה עצמו יביא אותם להזדהות עם המסר החב"די, ותוך זמן קצר הם יבקשו לדרוש גם בבית הכנסת שלהם בענייני גאולה ומשיח.

אנחנו הרי חיילי בית דוד, אז אפשר ללמוד מהצבא את דרכי הכיבוש: השלב הראשון בכיבוש העיר, נעשה באמצעות הרעשה ארטילרית כבדה. אחר-כך, כאשר כוחות

חי"ר נכנסים לעיר ומתקדמים בתוך שטח בנוי - אוי ואבוי אם ישתמשו בארטילריה כבדה. שם משתמשים בכל דבר במינון, ולפי הצרכים. לפעמים הצרכים קובעים שלא להשתמש כלל בנשק, כדי לאפשר לכוחות להתקדם הלאה.

כך גם בפירסום בשורת הגאולה: השלב הראשון בכיבוש העיר נעשה באמצעות הרעשה 'מקיפית' של תמונות הרבי עם הכיתוב 'משיח'. אבל כאשר מגיעים לשטח בנוי, להעביר את בשורת הגאולה 'אחד על אחד' - כאן העסק מתחיל להיות אנדיבידואלי, וכל אחד עם הדרכים שלו. וכפי שהרבי עצמו אמר בשבת פרשת חיי שרה תשנ"ב - שמצד אחד צריך להיות ביטול מוחלט למשלח, וביחד עם זאת השליח צריך להפעיל את השכל שלו ואת הכוחות שלו, והכל על רקע הביטול.

אתה מתאר טקטיקה מאוד מעניינת שמשלבת סממנים חיצוניים ללא הסברה, לצד הסברה ומערך שיעורים. הבעייה היא שיש כאלה שמאמצים רק את החלק הראשון, ומתמקדים בסממנים חיצוניים ללא הסברה, כמו למשל הנפת דגלי משיח. האם גם הם מקדמים את המטרה?

לפני שאתייחס לעצם השאלה, ברצוני להקדים: הודמן לי לשוחח עם ידידים רבים, מכל קצות הקשת החב"דית, על הפצת בשורת הגאולה. שמעתי מכולם מה שיש להם להציע, ואני מוכרח לומר - בלי לזלזל באף אדם - שרוב ההצעות שביקשו למתן את הביטויים החיצוניים של האמונה, לא הגיעו כהצעה טקטית, כלומר כפוטננט חכם שנועד למצוא דרך להחדרת האמונה בלי לוותר על פסיק באמונה. ההצעות הללו נבעו מחוסר ביטחון ואמונה של מציעי ההצעות. משום כך, כאשר פותחים דיון בנושא הזה, נקודת המוצא צריכה להיות אמונה איתנה וחזקה, וביטחון מלא ומוחלט בדבריו של הרבי מלך המשיח. כאשר זוהי הנחת היסוד, אפשר לדון מהן הדרכים המועילות, ואילו דרכים מזיקות.

הצעות כאלה, הנובעות מחוסר אמונה ועוטפים אותן באידאולוגיות שונות ומשונות -מזכירות את אותו אחד שהגיע להופעה כשכובע גדול על ראשו. האדם שישב מאחוריו ביקש ממנו להסיר את הכובע, והלה מתעקש: לא אוריד את הכובע בשום פנים ואופן. זה פרינציפ! לאחר מסע לחצים שנמשך לאורך כל ההופעה, נכנע הלה והוריד את כובעו, ואז התגלתה קרחת מבריקה. חייך היושב מאחוריו ואמר: ידידי היקר, לא קוראים לזה פרינציפ. קוראים לזה קרחת...

לפעמים אנשים עוטפים חוסר ביטחון עצמי בק"נ תירוצים, כשהמטרה היא אחת: להתחמק ממילוי התפקיד. כשניגשים לבצע את השליחות העיקרית למענה נברא העולם - חשוב מאוד שנבדוק את עצמנו קודם לכן, האם אנחנו מערבים בביצוע נגיעות אישיות, או שאנו חדורים אך ורק בביצוע המטרה. במידה ומעורבים נגיעות אישיות, קדושות ככל שיהיו - המסקנה והפועל יוצא לא יכולים להיות נכונים ומכוונים

לאמת הצרופה.

לעצם העניין - ברור מעל לכל ספק שכפי שכל השנים הבנו את הוראותיו של הרבי ופעלנו לפיהן, כך גם היום. אין שום סיבה הגיונית שפתאום נאמר שאולי לא הבנו נכון את השיחות. בדיוק כמו שלפני ג' תמוז פעלנו בלהט, ואף אחד לא חלם למתן את הלהט החסידי בקיום הוראותיו הקדושות של הרבי - כך גם היום, וביתר שאת ויתר עוז.

בכל מבצע, לאחר שהרבי הכריז על הקווים הכלליים של המבצע, הותיר הרבי שטח רחב של פעילות לשיקול הדעת האישי של השליח, "חב"ד שעל אתר". והרבה יותר מכך במבצע משיח-עליו אמר הרבי שהוא מוסר את העניין אלינו, שאנחנו נטכס עצה כיצד להוריד את נושא המשיח, שהוא אורות דתוהו - לכלים דתיקון. במילים פשוטות: גם בענייני משיח, יש את הדברים הברורים של הרבי, שעליהם נאמר "לא תסורו ימין ושמאל", אבל יש הרבה תחומים 'פתוחים', שהרבי השאיר לשיפוטנו, כל אחד לפי מקומו וסביבתו. לנו העניק הרבי את הכוח, הזכות והפריבילגיה לבחור את הדרכים בהן נחזיר את המסר. השיטות והדרכים להעברת מסר הן רבות, וכל אחד לפי מקומו צריך להחליט על הדרך להעברת המסר, אך בשום פנים ואופן לא לקצץ במסר - כי לכך לא הוסמכנו.

אותו דבר בקשר לדגלים והדגלונים - הן הנפת הדגלים, והן נעיצת הדגלונים בדש הבגד, משמשים ככלים להעברת מסרים. תראה את כל צמרת המימשל האמריקאי - כולם עונדים על דש בגדיהם דגלון. לאחרונה נראים יותר ויותר ראשי ממשלות עם דגלונים של מדינתם על דש בגדיהם. מי שמכיר את סביבתו, וסבור שבאמצעות הדגלון בדש בגדו הוא יצליח להפיץ את המסר - טוב יעשה כאשר יענוד את הדגלון, שהרי בכך הוא מפיץ את בשורת הגאולה בכלים דתיקון, מתאים לסביבתו. המעלות בכך רבות, ואין כאן המקום. הנקודה היא, שכל מקום ומקום לפי עניינו, ובאופן כללי אין שום סיבה שנמנע מלרתום גימיקים פירסומיים - כדי לפרסם את בשורת הגאולה.

בשנים האחרונות נהפך להיות מנהג שאת הכרזת ה"יחי" כותבים בכל מקום, אומרים בכל מקום, ב-770 שרים אותה לפני התפילה ולאחריה ובבתי כנסיות ובתי מדרשות תולים שלטי יחי וכו' וכו' - האם אין בכך משום הגזמה מסויימת?

קודם כל, בלי להכנס למשמעות ותוכן הכרזת היחי - אחרי שבמשך שנה ורבע, עיינינו ראו ולא זר, את הרבי מלך המשיח שליט"א מעודד, למרות ייסורים נוראיים לכאורה, את הכרזת ה"יחי", כולל בשידורים לווייניים שהועברו למיליוני צופים בכל רחבי תבל; אחרי שמאז משה רבינו עוד לא היה נשיא אחד שעודד, ברציפות, אותו דבר, כל כך הרבה פעמים, מתוך מסירות נפש וייסורים - אחרי כל זה, השאלה היחידה שיכולה להשאל היא: למה לא מכריזים יותר?!

גם כאשר לומדים בתורתו של הרבי את תוכנה של הכרזת ה'יחי' - מבינים שהשאלה בטעות יסודה. בשבת פרשת תולדות תשנ"ב אומר הרבי בזה הלשון (ההדגשה לא במקור): "ויש לומר שתוכנה של הכרזה זו גילוי מציאותו של משיח ועל ידי זה ולאחרי זה - התגלותו לעין כל על ידי פעולתיו". זאת אומרת, במילים ברורות: על ידי הכרזת ה'יחי' פועלים גילוי מציאותו של משיח, ועד להתגלותו לעין כל על ידי פעולתיו. בשיחה אחרת אומר הרבי ש"אוויר של משיח" זהו עצם מציאותו של יהודי, כמו האוויר שהוא עצם מציאותו של האדם.

כשמצרפים את הדברים, ומבינים שהכרזת ה'יחי' מגלה את מציאותו של משיח, שהיא למעשה עצם המציאות של כל אחד ואחת מאיתנו - הרי השאלה 'האם אין זה מוגזם להכריז 'יחי' כל כך הרבה פעמים? - דומה לאדם שיתלונן: כמה אפשר לנשום? זה מוגזם לנשום 24 שעות ביממה!... זה נשמע מגוחך, אבל לצערנו יש חסידים עם 'אסטמה רוחנית' שקשה להם לנשום כל הזמן משיח. אבל חסיד בריא צריך לדעת שאדם נורמלי נושם כל הזמן, וחסיד נורמלי מדבר על משיח כל הזמן, ובכל רגע פועל להביא את משיח, במגוון פעולות, כולל ובמיוחד - על ידי הכרזת ה'יחי', שכדברי הרבי מגלה את מציאותו של משיח.

כמובן, שכאשר מכריזים 'יחי', צריך להתייחס לזה בהתאם להכרזה שמגלה את מציאותו של משיח. צריכים לעצור רגע ממירוץ החיים ולחשוב שהדברים הם כפשוטם, שהוא 'יחי' והוא 'אדונינו', 'מורינו', 'ורבינו', ובנוסף הוא גם 'מלך', ולא סתם מלך, אלא 'מלך המשיח', וחייו ומלכותו הם 'לעולם ועד'. אין ספק, שכאשר נחשוב על תוכן ההכרזה, הרי זה יפעל בנו התבטלות מוחלטת למלך המשיח - התבטלות כזאת שנרגשת לאורך כל היום - מ'מודה אני' ועד ל'בידך אפקיד רוחי'.



וזוהי ההוראה מהתוועדות זו דש"פ
שופטים, שצריכים לפרסם בכל מקום
שנשיא דורנו הוא הנביא שבדורנו!
ואצל כל אחד ואחת מישראל, האנשים
והנשים והטף, צריכה להיות העבודה
ד"ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך
כבתחילה" - הציות לשופטים ויועצים
ונביאים שבדורנו, וקיום כל ההוראות
והציוויים שלהם תיכף ומיד

((משיחת ש"פ שופטים ה'תנש"א - בלתי מוגה))

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

ולז"נ

הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש בן

הרה"ח ר' בן ציון

נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ

מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי

נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב

שפריצער

הרה"ח הרה"ת

ר' משה נחום בן הרה"ח ר'

מרדכי מענדל ע"ה

קדנר

נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן

ה'תשע"א

והקיצו ורננו שוכני עפר והם בתוכם
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממש

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.2244.474 | חו"ל - 781.277.7026